

۴ آوریل ۱۹۱۵ - ۲۴ آوریل ۲۰۱۵

۱۰۰ سال کشتار دسته جمعی - رنج و عذاب خلق ارمنی

۱۰۰ سال انکار این جنایت بزرگ توسط دولت ترکیه

در شب ۲۴ آوریل ۱۹۱۵ صدسال پیش در استانبول، صدها روشنفکر و دست اندرکاران شاخص فرهنگی ارمنی دستگیر و بازداشت شدند و تقریباً تمامی آنها به قتل رسیدند. مطبوعات دولت ترکیه عثمانی این موج دستگیری‌ها را بنام عملیات "کوبین سرمار" جشن گرفتند. در اواخر امپراطوری عثمانی بصورت پراکنده کشتارهایی توده ای علیه ارمنی‌ها و غیرمسلمانها بویژه مسیحی‌ها صورت می گرفت.

در ۲۴ آوریل ۱۹۱۵ این تعقیب و کشتارها ابعاد نوینی بخود گرفت که سر آغاز نابودی خونین و جمعی یک ونیم میلیون زن و مرد ارمنی بود. دولت ملی گرا - اسلامی "تحاد و ترقی" برنامه از پیش تنظیم شده "پاکسازی" خلق ارمنی را که توسط مراجع دولتی و ارتش تهیه شده بود، به مرحله اجراء گذاشت. بدنبال دستگیری روشنفکران ارمنی، تحریک و شکار خونین ارمنه در آناتولی و بخصوص در غرب ارمنستان آغاز شد، و تخم نفرت مذهبی و عظمت طلبی ترکی علیه این خلق و مسیحی‌ها در بین مردم مسلمان ترک و کرد پراکنده شد. مراجع دولتی توسط عاملانشان با پخش اتهامات واهی مردم را تحریک به قتل عام همسایه‌گان ارمنی‌شان و غارت اموال آنها می‌کردند.

مردان ارمنی که در ارتش خدمت می‌کردند خلع سلاح شدند و همانند دیگر ارمنه به کاربردگی و ادا گردیدند و بطرز فجیعی جان باختند. بازماندگان این شکنجه گاه‌های کار اجباری یا مستقیم توسط سربازان ارتش عثمانی بطور سبعمانه قتل عام شدند و یا برای اعدام به دست باندهای مزدور محلی و اگذار گردیدند.

زنان و کودکان ارمنی و سالمندان از خانه ها بیرون کشیده شدند و در صف‌های طولانی به "سفرهای ناکجا آباد" کوچانده شدند، اصطلاحی که وزیر داخله آنموقع دولت عثمانی، طلعت پاشا در یک تلگرام ذکر کرده است. زنان ارمنی در راه این مارش مرگ توسط سربازان و دسته‌های تبهکار مورد تجاوز قرار گرفتند، شکنجه شده و سپس به قتل رسیدند. تعداد بیشماری از ارمنه از گرسنگی و تشنگی در صحرای دیراس سور Deir-es-zor سوریه جان سپردند.

پایه داری قهرمانانه جوامع ارمنی و مقاومت آنها بعنوان مثال در موسی داغ- Musa Dagh نتوانست این ماشین مرگ‌زا را از حرکت بازدارد. تنها بخش کوچکی از اهالی ترک و کرد در کنار خلق ارمنی ایستادند و به آنها کمک نمودند. زحمتکشان ترک و کرد یک مسئولیت تاریخی در این کشتار توده ای به عهده دارند که باید به آن اذعان نموده و نتایج آنرا بپذیرند.

در روند این پاکسازی قومی یکی از خلق‌های بومی آناتولی از این سرزمین رانده شد و در صحرای سوریه به کام مرگ رها گشت و نشانه‌های فرهنگی، معماری و کارهای دستی و هنری، ادبیات و موزیک این خلق نابود گردید و کوشش به عمل آمد تا آنرا از ذهن تاریخ بزدایند. از این کشتار جمعی کمتر از ده هزار نفر توانستند جان سالم به در برند. آنها یا می بایست هویت خود را مخفی نگه می داشتند و یا اسلام را پذیرا می- شدند.

بچه‌های بدون سرپرست ارمنی به خانواده‌های ترک و کرد سپرده شدند و اجبارن در جامعه ترکی ادغام گردیدند. در زبان رسمی عثمانی این پاکسازی قومی به عنوان "تغییر مکان" پوشش داده شد و بمثابة اتخاذ تدبیری ضروری در حالت جنگ توجیه گردید. از آنجائیکه در سال ۱۹۱۴ امپراطوری عثمانی در اتحاد با امپراطوری آلمان و اتریش- مجارستان در جنگ جهانی امپریالیستی اول قرار داشت، به همین خاطر در کشتار توده ای ارمنه توسط دولت ترکیه عثمانی تمامی قدرتهای بزرگ امپریالیستی- فرانسه، انگلستان، ایتالیا، روسیه و بیس از همه آلمان- مسئول می باشند. ژنرال‌های بلندمرتبه آلمان در ستاد کل ارتش عثمانی در سطح رهبری قرار داشتند. آنها در مورد هر قدمی درباره این کشتار جمعی اطلاع داشته و فعالانه در برنامه ریزی آن شرکت داشته اند.

از آنجائی که تمامی قدرتهای امپریالیستی مسئول این قتل عام توده ای می باشند، این جنایت به سادگی به بایگانی و سپس بدست "فراموشی" سپرده شد. در زیر فشار قدرتهای پیروز، انگلستان و فرانسه، امپراطوری عثمانی در سال ۱۹۲۰-۱۹۱۹ در شهر اشغالی استانبول دادگاه ویژه ای را فراخواندند که در آن تنها تعدادی از نظامیان و مسئولین اداری به عنوان "جنایتکاران جنگی" مقصر شناخته شدند و از پاکسازی قومی هیچ صحبتی هم نبود و از مسئولین سیاسی- نظامی و فرماندهان اصلی این جنایت هم نه نامی برده شد و بازخواستی به عمل آمد. این در واقع هینتلر بود که در سال ۱۹۳۹ به بهانه یادآوری این "فراموشی" برنامه کشتار جمعی یهودیان و لشگرکشی جهت نابودی خلقهای اروپای شرقی را برنامه ریزی و به اجراء درآورد. هینتلر در این باره می نویسد "ماتنها بدین طریق فضای لازم زندگی مورد احتیاجمان را بدست می آوریم، آیا امروز کسی از نابودی ارمنه صحبت می کند؟"

برای آنهایی که بر خرابه‌های امپراطوری عثمانی در سال ۱۹۲۳ جمهوری کمالیستی ترکیه را بنا نمودند، "مسئله ارمنه" وجود خارجی ندارد. سیاست طبقه حاکم ترکیه متکی به انکار کشتار جمعی خلق ارمنی و سرکوب ملت کرد و اقلیت های ملی و مذهبی، مانند بقایای ارمنه، آسوری‌ها، عرب‌ها و روما و سینتی‌ها است.

در سالهای ۱۹۸۰-۱۹۷۰ سازمان‌های مسلح ارمنی در خارج از ترکیه مانند آسالا (asala) - ارتش مخفی ارمنی برای آزادی ارمنستان- با انجام چندین ترور علیه دیپلمات‌های ترکیه سکوت طولانی خود را درباره کشتار جمعی شکستند و دولت ترکیه مجبور به موضع گیری شد. تاریخ نویسی تاکنونی دولتمداران ترکیه چنین بوده است: "اغتشاش و سردرگمی حاصله از جنگ جهانی اول موجب شورش ارمنی‌ها در شرق آناتولی گردید، باندهای اشراار ارمنی به دهات ترک‌ها حمله کردند و دهقانان ترک را به قتل رساندند، این دسته تبهکار در همکاری با روسیه، ارتش عثمانی را در جبهه شرق مورد تهدید قرار دادند، در این درگیری‌های نظامی است که مردم عادی ارمنه هم مورد ضرب و شتم قرار می گیرند. برای آرام کردن این وضعیت در جبهه شرقی و محافظت از افراد عادی تصمیم به تغییر اسکان ارمنه گرفته شد، که در حین آن باعث بروز پیش آمدهای ناخواسته گردید. ولی ادعای بعضی از دشمنان ترک که گویا پاکسازی قومی صورت گرفته است، یک دروغ بزرگ بیش نیست".

از آنجائی که این استدلال نمی توانست جوابگوی این فاجعه باشد، بورژوازی ترک توسط دولت تقوا و عدالت (Akp) در اوایل سال ۲۰۰۰ موضع خود را کمی تغییر داد و بدین گونه فورموله نمود " در تاریخ دولت ارمنی و ترک حوادث ناخواسته ای رخ داده است، که ارزیابی کردن فاکت‌های تاریخی آنرا باید به عهده تاریخ شناسان گذاشت "

در سال ۲۰۱۳ اردوگان (Erdogan) نخست‌وزیر آن موقع و رئیس جمهور کنونی ترکیه برای اولین بار " تاسف خود را از جانباختن برادران ارمنی ابراز کرد " یک قدم مثبت که باتوجه به سیاست آموزشی موجود، تنها یک تائید زبانی بوده و فاقد ارزش سیاسی می باشد. کتابهای درسی نوین ۲۰۱۴/۲۰۱۵ تمامی تهمت و افترا، دروغ و جعلیات تاریخی را درباره کشتار جمعی ارمنه زنده می کنند. آنها به دانش آموزان مدارس می آموزند که یک " ارمنی " مترادف با " دشمن " و " خائن " است. حال تصور کنید که به بچه های ارمنی در مدارس که نیاکانشان قصابی شده اند، تاریخ آموزی به این شکل و محتوا چه احساسی دست خواهد داد؟ و آنها در صدمین سالگرد بزرگداشت این نسل کشی!

در حال حاضر هم جامعه و مردم ارمنه در شمال کردستان/ترکیه در زیر فشار راسیسم، عظمت‌طلبی ترکی، تعقیب و تبعیض هستند. هارانت دینک (Harant Dink) مبارز ارمنی که برای آشتی دولت و شناساندن هویت ارمنه، فعالانه مبارزه می کرد در سال ۲۰۰۷ در ملاء عام در شهر استانبول ترور می شود، بعبارت دیگر در قرن بیست و یکم هم پاسخ ابراز هویت ارمنی در ترکیه، مرگ است.

زحمتکشان ترک و کرد، انقلابیون و کمونیست‌ها! قبول مسئولیت در قبال کشتار ارمنه، انتقاد از خود عملی، همبستگی و دفاع از خواسته‌های این خلق، مبارزه علیه عظمت‌طلبی ترکی و کوشش مشترک برای ایجاد یک جامعه آزاد و دموکراتیک وظیفه عاجل و مبرم همه ماست.

خواست‌های ما از جمهوری ترکیه:

- نسل کشی ارمنه را به فوریت و بدون هیچ قید و شرطی با تمامی نتایجش به رسمیت بشناسد!
- برابری کامل، شناسایی و حمایت از جامعه ارمنیان در شمال کردستان/ترکیه را بپذیرد!
- مبارزه و ممنوعیت علیه هرگونه راسیسم ضد ارمنی و عظمت‌طلبی را واقعاً دنبال نماید!
- حق برگشت برای تمامی اولاد آوارگان ارمنی در ارمنستان و فرای مرز را تامین نماید!
- حق تعیین سرنوشت و جدائی برای ارمنستان غربی!
- روشنگری در آموزش و پرورش، درباره سیاست نسل کشی دولت ترکیه!
- برگرداندن اموال به سرقت رفته، و استرداد دیگر متصرفات!
- جبران خسارت مالی برای تمامی دارائی های غارت شده!
- خسارت دهی به جمهوری ارمنستان و همکاری برابر و دموکراتیک با این کشور!

فقط بابر آورد این خواسته‌ها می توان خواهری و برادری با خلق ارمنی در شمال کردستان/ترکیه و ارمنی‌های درون و خارج را تامین نمود.

خواست‌های ما از دولت آلمان یکی از مسئولین اصلی این جنایت بزرگ :

در قطعنامه مجلس فدرال آلمان به تاریخ ۲۰۰۵، بمناسبت نودمین سالگرد کشتار ارمنه، آگاهانه ازواژه نسل کشی استفاده نشده است، و بهمین دلیل دولت آلمان تاکنون هیچگونه مسئولیتی در قبال امپراطوری آلمان، که یکی از اعضای موثر این جنایت بزرگ بوده، نپذیرفته است. ما بعنوان کمونیست های آلمان از جمهوری فدرال آلمان خواستار قبول بدون قید و شرط و اذعان به این پاکسازی قومی و نتایج حاصله از آن می باشیم.

پادشاهی اتریش و مجارستان هم بعنوان متحد نزدیک امپراطوری عثمانی در جنگ جهانی اول در این کشتار توده ای سهیم می باشد. مجلس فدرال اتریش اما بنام جمهوری اتریش بعد از ۱۰۰ سال به تقصیر خود اذعان نمود و از این حادثه رسماً عذرخواهی کرد و به عنوان کشتار دسته جمعی نام برد.

این اعلامیه مشترک توسط سازمانهای زیر در آوریل ۲۰۱۵ تهیه و به مناسبت این روز منتشر شده است:

Bolschewik Partisan (Nordkurdistan/Türkei) www.bolsevikparti.org

Trotz Alledem (Deutschland) www.trotz-alledem.tk

**IA*RKP - Initiative für den Aufbau einer Revolutionär-Kommunistischen Partei (Österreich)
www.iarkp.wordpress.com**

KOMAK-ML - Kommunistische Aktion – Marxistisch-Leninistisch komakml@gmail.com

ترجمه و تکثیر <یکی از فعالین چپ دروین- اتریش>
آدرس تماس: 8, stiftgasse, 1070 wien, amerlinghaus
پست الکترونیک: Linksaktivist@gmx.at